

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200560
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8222200560.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobcu: Slovenská republika, v menej ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866 proti žalovanému: M. Q., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. X. XXXX/XXX, XXX XX B., o zaplatenie 78,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 78,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,00 Eur od 05.06.2020 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.03.2022 sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 78,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,00 Eur od 05.06.2020 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.04.2021 boli odboru právnych služieb sekcie legislatívy a právnych služieb Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odborom účtovníctva sekcie ekonomiky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky odstúpené podklady na vymáhanie pohľadávky štátu voči žalovanému. Žalovanému bola dňa XX.XX.XXXX vystavená faktúra č. XXXXXXXXXXXX vo výške 78,00 Eur, splatná do 04.06.2020 za stravu zabezpečenú počas nariadenej izolácie v karanténnom zariadení Q. O. F. za obdobie od XX.XX.XXXX L. XX.XX.XXXX. Keďže žalovaný pohľadávku štátu v lehote splatnosti faktúry neuhradil, žalobca zaslal žalovanému výzvu na úhradu pohľadávky štátu zo dňa 19.10.2020 na zaplatenie dlžnej sumy do 30 dní od vystavenia tejto výzvy. Žalobca zaslal žalovanému výzvu na úhradu pohľadávky štátu zo dňa 03.12.2021, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Uvedená doporučená listová zásielka sa žalobcovi vrátila s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Keďže žalovaný nezaplatil žalobcovi dlžnú sumu v lehote splatnosti, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, čím mu zároveň vznikla povinnosť zaplatiť aj zákonný úrok z omeškania, ktorý je v súlade s ustanovením § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v spojení s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka vo výške 5,00 % ročne, a to: - zo sumy 78,00 Eur od 05.06.2020 do zaplatenia. Podľa § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť. Predmetné ustanovenie umožňuje obmedziť vlastníctvo fyzickej osoby v rozsahu nákladov, ktoré vzniknú pri plnení povinností uložených fyzickej osobe v záujme ochrany verejného zdravia tým, že tieto náklady je fyzická osoba povinná znášať. Uloženie povinnosti podľa ustanovenia § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. znášať náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu

verejného zdravia, osobe, ktorá je povinná tieto povinnosti plniť, je podľa Ústavného súdu SR v súlade s ustanoveniami Ústavy SR (nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 4/2021). Faktúra predstavuje plnenie v podobe paušálnych nákladov za stravu, ktorá bola žalovanému zabezpečená počas doby nariadenej izolácie v karanténnom zariadení. Žalobca zastáva názor, že žalovaný by si potreboval zabezpečiť stravu aj v prípade, ak by nebol umiestnený v karanténnom zariadení, a preto žalobca postupoval v súlade s príslušnými platnými právnymi predpismi a stravu žalovanému zabezpečil. Vychádzajúc z platnej právnej úpravy, žalobca je povinný využívať všetky právne prostriedky na ochranu majetku štátu v súlade so zákonom NR SR č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov. V tomto prípade nemožno opomenúť zákon č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý ukladá žalobcovi povinnosť využívať všetky právne prostriedky na vymoženie pohľadávky štátu a dbať, aby nedošlo k jej zániku alebo premlčaniu, zániku alebo premlčaniu práv na jej vymáhanie a k zníženiu pohľadávky štátu.

2. Vo veci bol tunajším súdom dňa 28.03.2022 vydaný platobný rozkaz č.k. 5C/9/2022-14, ktorým sa žalobe v celom rozsahu vyhovel. Tento platobný rozkaz bol uznesením zo dňa 13.05.2022 č.k. 5C/9/2020-24 zrušený pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému do vlastných rúk postupom podľa 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

3. Súdu sa postupom podľa § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p. nepodarilo doručiť žalobu žalovanému na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky a zároveň podľa § 116 ods. 1 C.s.p. sa nepodarilo zistiť skutočný pobyt žalovaného, preto postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p. súd zverejnil dňa 16.05.2022 oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu, pričom po 15 dňoch od zverejnenia sa žaloba považuje za doručeníu, a to aj vtedy, ak sa žalovaný o tom nedozvedel. Oznámenie o podanej žalobe bolo zvesené z úradnej tabule a z webovej stránky tunajšieho súdu dňa 31.05.2022. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Súd vec rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, keďže v konaní ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000,- €.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to: faktúry, výzvy na úhradu pohľadávky po lehote splatnosti, výzvy na úhradu pohľadávky štátu, fotokópie doručienky, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky žalovanému fakturovalo náklady za stravu počas nariadenej karantény v zariadení Q. O. F. za obdobie od XX.XX.XXXX L. XX.XX.XXXX vo výške 78,00 Eur. Splatnosť faktúry bola do 04.06.2020.

7. Z výzvy na úhradu pohľadávok po lehote splatnosti - strava počas karantény zo dňa 19.10.2020 vyplýva, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 374/2014 Z.z. vyzvalo žalovaného k zaplateniu pohľadávky po lehote splatnosti, ktorá vznikla za poskytnutú stravu v povinnej karanténe, ktorú bol povinný uhradiť vo výške 78,00 Eur, splatnú 04.06.2020, variabilný symbol XXXXXXXXXXXX. Žiadalo žalovaného, aby dlžnú čiastku uhradil do 30 dní od vystavenia tejto výzvy.

8. Z výzvy na úhradu pohľadávky štátu vo výške 78,00 Eur zo dňa 03.12.2021 vyplýva, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vyzvalo žalovaného na úhradu dlžnej sumy 78,00 Eur do 10 dní od doručenia tejto výzvy, pričom uvedená dlžná suma vznikla nehradením faktúry č. XXXXXXXXXXXX za vzniknuté náklady za stravu poskytnutú počas nariadenej štátnej karantény. Z fotokópie obálky vyplýva, že predmetnú výzvu si žalovaný neprevzal v odbernej lehote a dňa 03.01.2022 bola vrátená odosielateľovi.

9. Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náklady spojené s výkonom štátneho zdravotného dozoru uhrádza štát.

10. Podľa § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť.

11. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Na základe prevedeného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

15. Podľa opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia č. OLP/3172/2020 zo dňa 17.04.2020 všetkým osobám, ktoré od 20. apríla 2020 od 7.00 hod. vstúpia na územie Slovenskej republiky, sa nariaďuje izolácia v zariadeniach určených štátom na dobu nevyhnutnú na vykonanie laboratórnej diagnostiky ochorenia COVID-19 a následne po zistení negatívneho výsledku sa tejto osobe nariaďuje domáca izolácia v celkovej súhrnnej dobe 14 dní. Po dobu domácej izolácie podľa predchádzajúcej vety sa táto nariaďuje i osobám žijúcim s ňou v spoločnej domácnosti. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný bol v období od XX.XX.XXXX L. XX.XX.XXXX v nariadenej karanténe v zariadení Q. O. F.. Počas tejto karantény bola žalovanému poskytovaná strava, za ktorú bola žalovanému dňa XX.XX.XXXX vystavená faktúra na sumu 78,00 Eur so splatnosťou dňa 04.06.2020, ktorú žalovaný do dnešného dňa neuhradil. V súlade s § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. karanténne opatrenia mal plniť žalovaný a z uvedeného dôvodu mal aj náklady s nimi spojené uhrádzať sám, t.j. aj náklady na stravu. Keďže žalovaný tak dobrovoľne neučinil, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu za stravu vo výške 78,00 Eur.

16. Zároveň postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi aj požadovaný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,00 Eur od 05.06.2020 do zaplataenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, keďže týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania.

17. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca mal plný úspech vo veci, preto má voči žalovanému právo na náhradu trov konania. Keďže však žalobca náhradu trov konania nežiadal, pričom zo spisu vyplýva, že mu žiadne trovy konania nevznikli, súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).